Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26400
Copyright: Admont, Benediktinerstift

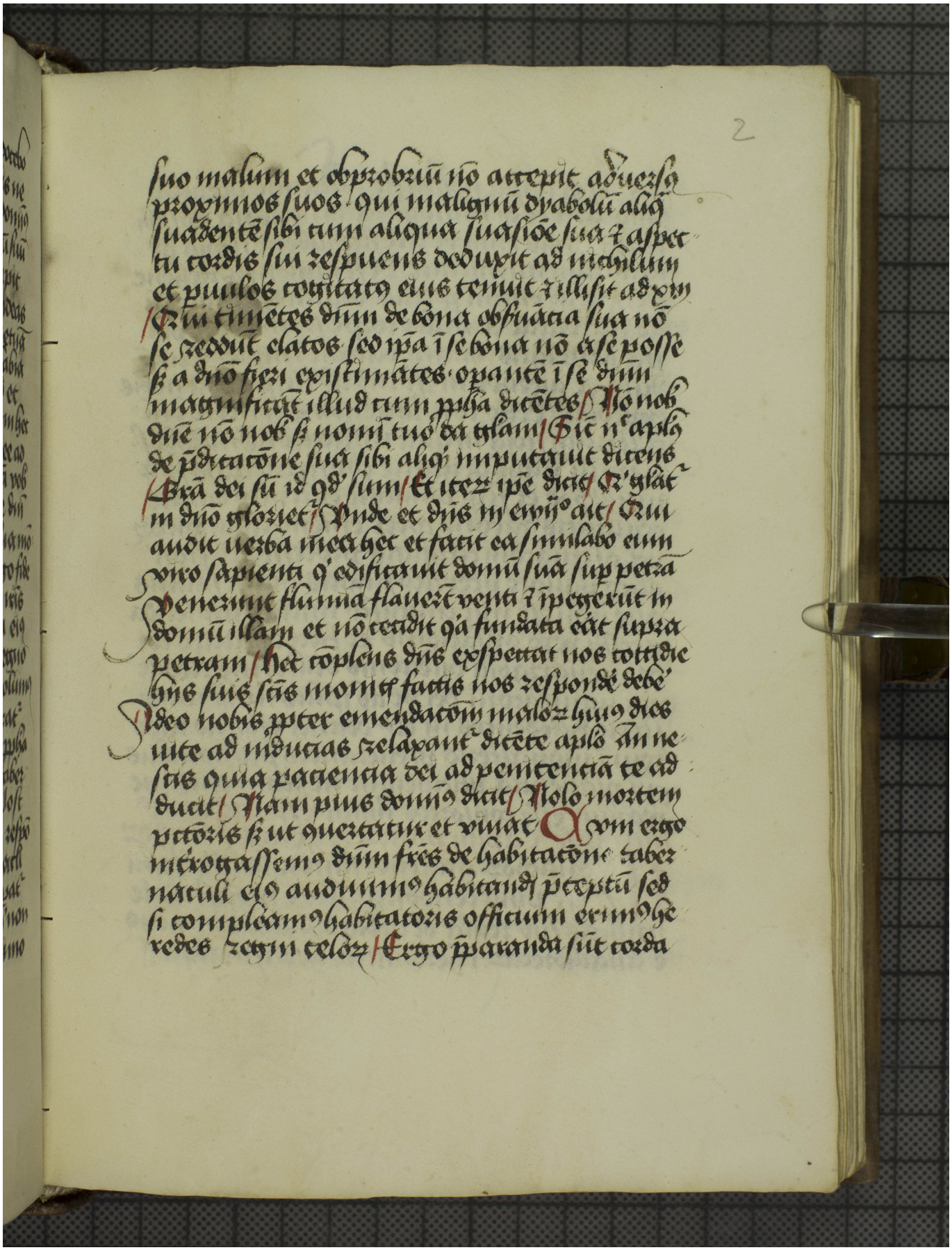

2

suo malum et obprobriũ nõ attepit aduersa
proximos suos qui maligniũ diabolũ aliq
suadentẽ sibi tum aliqua suasiõe sua 7 aspec
tu cordis sui respuens deduxit ad nihilum
et puuilos contitatq eius temnit 7 illisit ad ꝓm
Qui timẽtes dñm de bona obseuatia sua nõ
se reddũt elatos sed ipa i se bona nõ esse posse
ꝑ a dñõ fieri existimãtes opantẽ i se dñm
magnificãt illud tum psa dicẽtes Non nob
dñe nõ nob ꝑ nomi tuo da gla Sic n apls
de ꝓdicatõne sua sibi aliq imputauit dicens
Gra dei su id qd sum Et iterꝝ ipe dicit Qi glat
in dñõ gloriet Unde et dis in eui ait Qui
audit uerba mea hec et facit ea similabo eum
uiro sapienti q edificauit domũ suã sup petrã
Venerunt flumina flauerũt uenti 7 ipegerũt in
domũ illam et nõ cecidit qa fundata erat supra
petram Hec cõplens dñs exspectat nos cotidie
hns suis scis monitis factis nos respondere debe
Ideo nobis ꝓter emendacõm malorꝝ huius dies
uite ad inducias relaxant dicẽte apls An ne
scis quia patientia dei ad penitentiã te ad
ducit Nam pius dñs dicit Nolo mortem
peccatoris ꝑ ut conuertatur et viuat Cum ergo
interrogassemus dñm frres de habitatõne tuber
naculi eius audiuimus habitandi ꝓcepti sed
si compleamus habitatoris officium erimus he
redes regni celorꝝ Ergo ꝓparanda sunt corda